

Nr 79.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat; given Stockholms slott den 7 mars 1924.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 1 juli 1918 (nr 564) angående vissa alkoholhaltiga preparat.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

K. J. Beskow.

Förslag

till

förordning om vissa ändringar i förordningen den 1 juli 1918 (nr 564) angående vissa alkoholhaltiga preparat.

Härigenom förordnas, att 2 § andra stycket i förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat skall upphöra att gälla, samt att 6 § i samma förordning skall erhålla följande ändrade lydelse:

6 §.

Alkoholhaltigt preparat må ej till riket införas av annan än den, som därtill erhållit tillstånd av kontrollstyrelsen. Sådant tillstånd, som gäller tillsvidare, må meddelas allenast åt näringsidkare eller annan person, som skäligen kan antagas hava behörig användning för preparatet. Tillståndet må, när anledning därtill förekommer, av kontrollstyrelsen återkallas.

Där beträffande visst preparat fara för missbruk av detsamma till förtäring icke kan anses föreligga, må kontrollstyrelsen förordna, att tillstånd till införsel av dylikt preparat icke erfordras. Om meddelande av sådant förordnande skall generaltullstyrelsen underrättas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1924.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 mars 1924.*

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETTERSSON.

Departementschefen, statsrådet Beskow, anför:

Förordningen den 1 juli 1918 (nr 564) angående vissa alkoholhaltiga preparat har avseende å tekniska preparat, som innehålla mera än två och en fjärdedels volymprocent alkohol (1 §). Innan tillverkare av alkoholhaltigt preparat utsläpper detsamma i handel inom riket, skall han enligt 2 § första stycket av sagda förordning göra anmälan därom hos kontrollstyrelsen med angivande av preparatets benämning och dess beräknade alkoholhalt. Så länge tillverkning av preparatet fortgår, åligger det tillverkaren att före utgången av januari månad varje år hos kontrollstyrelsen göra enahanda anmälan med uppgift tillika om tillverkningens omfattning under nästföregående kalenderår. Vad sålunda är stadgat angående tillverkare av alkoholhaltigt preparat skall enligt 2 § andra stycket äga motsvarande tillämpning i avseende å den, som för avsalu till riket inför sådant preparat. Enligt 6 § av samma förordning må alkoholhaltigt preparat ej till riket införas av annan än den, som därtill erhållit tillstånd av kontrollstyrelsen. Sådant tillstånd, som gäller tillsvidare, må meddelas allenast åt näringsidkare eller annan person, som skäligen kan antagas hava behörig användning för preparatet. Tillståndet må, när anledning därtill förekommer, av kontrollstyrelsen återkallas. Undantag från den i 6 § givna regeln finnas upptagna i 7 § av förordningen och avse preparats införsel a) av den, som enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för från utlandet inkommande varor, b) såsom varuprov, vilka i vanlig ordning införas till riket av vederbörligen legitimerad handelsresande, samt c) av resande, som från utrikes ort medför dylika preparat för eget bruk intill viss mindre, av Konungen fastställd myckenhet. Bestämmelser i sistnämnda hänseende hava meddelats i kungörelse den 18 december 1918 (nr 991) angående resandes rätt till införsel av vissa alkoholhaltiga preparat samt angående behandling av dylikt preparat, som icke får till riket införas.

Med skrivelse den 30 augusti 1923 har kontrollstyrelsen framlagt förslag till vissa ändringar i berörda förordning i syfte att vinna begränsning i avseende å den styrelsen åliggande befattningen med meddelande av tillstånd till införsel av alkoholhaltiga preparat m. m. I nämnda skrivelse har kontrollstyrelsen till en början erinrat om sitt i skrivelse den 26 maj 1923 framlagda förslag till förändrad organisation av ämbetsverket, därvid styrelsen anfört i huvudsak följande.

Vid övervägande av frågan, huru inom kontrollstyrelsens verksamhetsområde begränsningar av styrelsen åliggande arbetsuppgifter skulle kunna ske, hade styrelsen kommit till den uppfattningen, att vissa författningsändringar, som skulle medföra inskränkning av expeditjonsarbetet inom styrelsen, utan väsentlig olägenhet kunde företagas. Sådana ärenden, i vilkas antal någon minskning vore möjlig att genomföra, utgjordes bland andra av ansökningar om tillstånd till införsel av alkoholhaltiga preparat, som omför-mälades i 6 § av förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat. Under vart och ett av åren 1921 och 1922 hade styrelsen utställt 1,185 och 1,130 införselbevis för alkoholhaltiga preparat. Ehuru dessa ärenden i regel vore av enkel beskaffenhet, krävdes likväl för dem registrering, före-dragning, utskrifters verkställande samt expedition ävensom, i förekommande fall, delgivning med vederbörande partihandelsbolag, rusdrycksförsäljnings-bolag eller tullkammare, vilket arbete på grund av ärendenas antal verkat tämligen betungande. Under den tid, styrelsen varit uppsiktsmyndighet i fråga om dessa preparat, hade styrelsen funnit, att åtskilliga grupper av alkoholhaltiga tekniska preparat, såsom flertalet slag av alkoholhaltiga toalettmiddel, fernissor, färgmedel, essenser etc., till följd av sin sammansättning, pris och andra särskilda förhållanden, uppenbarligen vore av den art, att importören borde kunna befrias från skyldigheten att enligt 6 § i förordningen angående vissa alkoholhaltiga preparat utverka kontrollstyrelsens tillstånd till införsel av sådant preparat. Att i förordningen bestämma de slag av preparat, för vilka införseltillstånd alltjämt borde erfordras, läte sig givetvis icke göra. Då kontrollstyrelsen även i fortsättningen borde äga möjlighet att utöva den närmare uppsikten över importen av alkoholhaltiga preparat, torde det därför böra tillkomma kontrollstyrelsen att fatta beslut rörande de fall, då för import borde erfordras särskilt tillstånd, ävensom, i förekommande fall, rörande de särskilda villkor, som för sådan import kunde vara behövlige. Enär det närmare övervakandet av de utav kontrollstyrelsen i sådant hänseende utfärdade bestämmelser skulle, såsom hittills, ankomma på tullverket, borde kontrollstyrelsen hava att före utfärdandet inhämta generaltullstyrelsens yttrande. Antalet ärenden angående import av alkoholhaltiga preparat skulle genom åtgärder i sålunda antydd riktning sannolikt nedbringas till att utgöra omkring 200 för år.

Kontrollstyrelsen har vidare i sin skrivelse den 30 augusti 1923 framhållit, att särskilt tillstånd ej heller torde vara erforderligt i fråga om sådana preparat, som på fabrikationsorten underkastats denaturering av sådan beskaffen-

het, att den kunde godkännas av kontrollstyrelsen. I dessa fall torde det böra ankomma på vederbörande tullmyndigheter att före importen konstatera, att preparaten blivit på föreskrivet sätt denaturerade, därvid det ansetts tillräckligt betryggande, om varorna vid införseln åtföljdes av skriftlig försäkran från fabrikanten, att denaturering blivit verkställd.

I anslutning till vad sålunda anförts har kontrollstyrelsen framlagt förslag till sådan ändring av 6 § i omhandlade förordning, att till samma paragraf skulle fogas ett nytt moment av innehåll, att kontrollstyrelsen skulle äga medgiva undantag från i paragrafen eljest givna bestämmelser beträffande sådant alkoholhaltigt preparat, rörande vilket fara för missbruk till förtäring icke kunde anses föreligga. Sådant beslut borde enligt kontrollstyrelsens förmenande meddelas generaltullstyrelsen samt därjämte vederbörligen kungöras.

Kontrollstyrelsen har slutligen framhållit, att, därest importtillstånd icke längre skulle erfordras för flertalet alkoholhaltiga preparat, det syntes onödigt och olämpligt att bibehålla den i 2 § andra stycket föreskrivna skyldigheten för importörerna att årligen till kontrollstyrelsen lämna uppgift om importens omfattning under nästföregående år. I enlighet härmed har kontrollstyrelsen föreslagit, att nämnda stycke måtte utgå.

Efter remiss har generaltullstyrelsen den 27 oktober 1923 inkommit med utlåtande i ärendet och därvid överlämnat yttranden från tullförvaltningsavdelningarna i Stockholms tullhamn och tullförvaltningen i Stockholms frihamn samt från tulldirektören i Stockholm.

*Tullmyndig-
heterna i
Stockholm.*

Tullförvaltningsavdelningarna i Stockholm hade för sin del ej någon invändning att göra mot förslaget, i vad det avsåge införsel till riket av alkoholhaltiga preparat, under förutsättning att genom kontrollstyrelsens försorg utarbetades en förteckning över sådana alkoholhaltiga tekniska preparat, såsom toalettmedel, fernissor, färger, essenser etc., vilka på grund av sin sammansättning, sitt pris och andra särskilda förhållanden uppenbarligen vore av den art, att importören borde kunna befrias från skyldigheten att utverka kontrollstyrelsens tillstånd till införsel av desamma.

Enär genom utfärdandet av den sålunda förutsatta förteckningen vissa preparat generellt undantoges från i förenämnda förordning givna bestämmelser och införsel av dessa — i motsats till vad nu vore fallet, då införseltillstånd för alkoholhaltiga preparat endast torde beviljas sådana importörer, som med visshet kunde antagas icke missbruka detsamma genom införsel av preparat med annan sammansättning än hos det i tillståndet avsedda — sålunda bleve möjlig för vilken importör som helst, syntes, för möjliggörande av kontrollen angående visst preparats indentitet, i den förutsatta förteckningen böra utsättas icke blott preparatets namn och tillverkare utan om möjligt även dess sammansättning eller annat igenkänningstecken. En vara med samma namn kunde nämligen tänkas bliva framställd av olika tillverkare med olika sammansättning.

Ävenså torde i förteckningen böra särskilt anmärkas de varor, för vilka denatureringsbevis erfordrades.

Detta av tullförvaltningsavdelningarna i Stockholm avgivna yttrande har av tulldirektören därstädes återopats såsom eget.

Generaltullstyrelsen har anfört, att styrelsen icke hade något att erinra mot kontrollstyrelsens ifrågavarande förslag, men att även styrelsen ansåge sig böra framhålla angelägenheten av att de utav tullmyndigheterna omförmälda åtgärderna med avseende å beskrivningen av till införsel tillätta preparat komme till stånd. Därest förslaget vunne gillande, syntes bestämmelse böra utfärdas, att kungörelsen den 18 december 1918 angående resandes rätt till införsel av vissa alkoholhaltiga preparat samt angående behandling av dylikt preparat, som icke får till riket införas, icke skulle vara tillämplig å alkoholhaltigt preparat, som jämlikt kontrollstyrelsens bestämmande finge införas utan särskilt tillstånd.

Generaltullstyrelsen.

Det av kontrollstyrelsen framlagda förslaget, som i sak lämnats utan erinran av tullmyndigheterna, synes mig kunna genomföras utan olägenhet och värt beaktande såsom ägnat att åstadkomma besparingar uti kostnaderna för den statliga uppsikten över införseln av alkoholhaltiga preparat. Såsom förut nämnts har antalet av styrelsen handlagda ärenden rörande tillstånd till införsel av dylika preparat varit år 1921 1,185 och år 1922 1,130; under år 1923 hava 1,335 sådana ärenden förekommit. I händelse av förslagets genomförande anses antalet troligen komma att nedgå till 200. Även om ärenden av hithörande slag i regel äro av enkel beskaffenhet, medför sålunda förslagets genomförande uppenbarligen, att ett icke obetydligt arbete, som nu nedlägges å ärendenas registrering och föredragning, å utskrifters verkställande samt expedition m. m., bortfaller. Handläggningen av ärenden rörande alkoholhaltiga preparat åvilar för närvarande kontrollstyrelsens avdelning för ärenden angående skattefri sprit m. m., och kostnaderna bestridas alltså av denatureringsavgifterna. Efter den av riksdagen nu beslutade omorganisationen av kontrollstyrelsen, att träda i kraft den 1 juli 1924, komma dessa ärenden att tillhöra styrelsens första byrå, och kostnaderna skola utgå av statsmedel. I detta sammanhang må erinras, att ifråga om meddelande av tillstånd till inköp av alkoholhaltiga varor för vissa särskilda ändamål en förenkling i delvis samma riktning som den nu ifrågasatta redan förverkligats genom kungörelsen den 29 september 1923 (nr 364) om ändrad lydelse av 1, 3 och 9 §§ i kungörelsen den 18 december 1918 (nr 987) angående försäljning av sprit och andra alkoholhaltiga varor för vissa särskilda ändamål.

Departementschefen.

Jag biträder alltså kontrollstyrelsens förslag, att styrelsens tillstånd till införsel icke erfordras beträffande preparat, där fara för missbruk av det samma till förtäring icke kan anses föreligga. Likaledes delar jag kontrollstyrelsens uppfattning, att den årliga anmälningsskyldighet, som enligt 2 §

andra stycket åligger importör i avseende å omfattningen av hans import av alkoholhaltiga preparat under nästföregående kalenderår m. m., kan bortfalla.

På sätt från tullmyndigheternas sida förutsatts synes det lämpligt, att inom kontrollstyrelsen utarbetas förteckning över alkoholhaltiga tekniska preparat, som enligt styrelsens beslut må införas utan tillstånd. I en sådan förteckning bör, för möjliggörande av kontroll i avseende å visst preparats identitet, utsättas icke blott preparatets namn och tillverkare utan om möjligt även dess sammansättning eller annat igenkänningstecken, liksom i förteckningen torde böra särskilt anmärkas de varor, för vilka denatureringsbevis erfordras. För import av preparat, som icke finnes uppfört å förteckningen, skall givetvis tillstånd sökas hos kontrollstyrelsen, därvid styrelsen emellertid för visst preparat kan finna, att detsamma bör uppföras å sagda förteckning och importtillstånd sålunda icke vidare fordras.

I enlighet med vad jag nu anfört har inom finansdepartementet upprättats förslag till författning i ämnet i nära anslutning till kontrollstyrelsens förenämnda förslag. Jag torde böra fästa uppmärksamheten därå, att efter genomförandet av den av mig förordade ändringen beträffande 6 § stadgandena i 7 § endast lära komma att hava avseende å sådana alkoholhaltiga preparat, för vilka införseltillstånd allt fortfarande må bliva erforderligt. Författningen i ämnet torde böra träda i kraft den 1 juli 1924.

Föredragande departementschefen uppläser härefter berörda inom finansdepartementet upprättade förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 1 juli 1918 (nr 564) angående vissa alkoholhaltiga preparat samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition till riksdagen föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen bifalla och förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Robert Borgström.